

עמוד 16 ביומן

לנו לא העיקר איך שהעבודה תסתדר, אבל עיקר העקרים שמנהלי העבודה ידעו אם הפרידות עובדות או מטיילות בחצר המשק. אין לבוא בטענות והאשמות, אם אין מי שיעבוד אתם או מתוך שגיאה או אולי זו שגיאה שהן לא עובדות. אבל בושה וחרפה בשבילנו כשלא ידוע למסדרים אם הן בכלל עובדות, ומי עובד איתן, מתי יוצאים לעבודה ומדוע? החורשים בפלס או קושרים את הרתמות ישר למחרשה. אותו הדבר קורה עשרות פעמים שהמסדרים לא יודעים אם מי שהוא מהחברים עובד או לא ובמה הוא מתעסק לאחר היום. לברר אם נעשתה העבודה או לא. בטוחני שרבים ישאלו אם זה באמת ככה, היכול להיות מצב כזה במשק כל כך קטן שלסידור גיתנים בסה"כ שני תריסר חברים. וזה מפני שאין כל פרספקטיבה ליום המחלת חסרה מינימום של מחשבה וערות אובייקטיבית לענפי המשק השונים. וכל הסידור נעשה כלאחר יד.

שאלת החצר. הבאמת לא היתה אפשרות במשך שלושת השבועות האחרונים, לרגלי החגים, לכבוד האורחים הרבים שבאים וגם קצת בשערנו לעשות את המינימום בחצר שלא נכבוש את פנינו בקרקע מרוב בושה וחרפה. אין לעבור חמישה מטרים בחצר והסירחון לא יסתום את הנשימה. הלכלוך ואי סדר, הקסטריליבקה

הזו מנקרת את המקום והלא יש לכל דבר גבול. כאן זו לא שאלת חוסר אנשים אלא דבר יותר גרוע. אני קורא לזה טמטום או שתוק כל חלקי הגוף שלנו. וחדלנו להרגיש וראות את כל זאת מפני זה גם נפסק הרצון לתקן.

והמצב הזה קיים בזמן שלבינון נמצא במזכירות ואברהם נהל את עניני העבודה ומוציא לפועל את כל ההחלטות. שהם שניהם לא נותנים מנוח לעבודה בשאלת הסניטריה. הבאמת שאלת החצר היא שאלת חומר לבקורת. בזמן שאנשים נמצאים באופוזיציה ולא מן הראוי הוא להגשים בזמן שהחובה מוטלת להוצאה לפועל.

בשאלת הבנין לו אולי יש רשות לבקר את העבודה בבנין יותר משלאחרים. ואני לוקח אלי את האחריות המלאה להגיד שהמצב בענף הזה פרוץ, לא מסודר ולא פרודוקטיבי. העבודה נעשית בלי סדר בלי טעם ולרגלי זה משקיעים הרבה ימים מיותרים. צריכים לא רק לחמיצה ול..... אלא גם בעבודה. יש שלאחר העבודה אני לא מכיר את החזית. רק השלט נשמרת ולא הנשמה. במקום לעשות את העבודה בשלמותה רק מקלקלים את העבודה. וזה לא מפני חוסר ידיעה או חוסר במדריכים חוסר בידים מיומנות. אלא חוסר עניין ורגש. בגלל קמוץ של חצי שעה פזיזות ומהירות ללא צורך. קפיצה ממקום למקום. העבודה מביישת את עושיה. ורזניגר לא ידוע לו שהגג בלול האחרון מוכרח היה להיות עקום. זה רק בגלל אותה חצי שעה שצריך היה להשקיע נוסף. אין אני יכול לראות את הגג כי נדמה לי שהוא עומד ליפול. כשמעמידים יחס לדבורים.

בתכלית הפשטות

עמוד 17 ביומן

אורך של 8 מטר. אין זה אומר שהקירות צריכים לעמוד בחצי קשת. אם מסדרים את תעלת השתן מהמחסן החדש, אין זה הכרח להשאיר פרצה מתחת לבניין בשביל שלכל אחד יהיה מה לשאול מה ומדוע. הצעירות עד עכשיו מברכות גומל אחרי כל פח ביצים שהן מכניסות למחסן הביצים. אני לא רוצה לחפש חומר בשביל להצחיק את החברים. החומר אין זה מתגולל באורך כל החזית. אני יודע שלהערותי לא ילעגו והם יהיו לא נוחים לחברים שנגעתי בהם. אבל רוצה אני להאמין שלא יחשדו בי שאני מחפש חומר בשביל להעלות אותו. (יש לי תודה לאל במה להתעסק חוץ מזה) בשביל לעשות אנליזה נכונה למצב ולהתעכב על כל דבר בפרוטרוט ספר שלם לא יספיק. אני רק ציינתי איזה מקרים עיקריים בתור אילוסטרציה. שכל זה משמש בית ספר רע לחברים החדשים. ונגד זה אני רוצה להזהיר (החברים שעזבו את המושבה ובאו למשק אשר מתקיים ארבע עשרה שנה משק שנחשב בארץ למסודר, עשיר וכו. משק העושה מחזור של 2000 לי והנה המשק הזה שבור ורצוף. סמל של אי סדר שורר בו, וזה לא באשמת תנאים אובייקטיביים אלא באשמתנו אנו. במקום ללמוד לעבוד לומדים אצלנו לנאום נאומים). מפטמים אותנו בהצהרות נייר, שכדאי את כולם לאסוף ולהצפין בארכיב לכל הפחות לשנה אחת. בודאי לזכות וחשוב לו גם .....

השקוע בראשו וכולו בעבודה. שהוא למד לנאום ותולה את כל תקוותיו בכך זה, ובחר לו בזמן האחרון בדרך של יוסי, שיקה, קרית ויעוד שכוחם רק בזה. אבל כל זה לא מחליף את הלימוד בעבודה. לא מהתלהבות רגעים השוררת בחדר האוכל בזמן האסיפות וקבלת החלטות – פצעי העבודה יתרפאו. העבודה החקלאית והמשקית אינה סובלת פניות קיצוניות, עליות וירידות התלהבות ואפטיה כנמלה הזוחלת בתמידות כך דורש המשק החקלאי

מעובדיו: עבודה תמידית ואיטית לא להפוך במחרשה שני תלמים בבת אחת כי אז ישאר בור באמצע, ושוב יצטרכו לחזור ולהרוש מחדש. אלא תלם אחר תלם ואז הניר יצא שלם. אחד החברים האשים אותי שאני צריך להשיב לקבוצה את אשר למדתי. אין אני רוצה להיכנס לויכוח עכשיו. עד כמה שהוא צודק בהערכתו זו עלי. אבל בשביל ללמוד אני צריך אנשים שירצו ללמוד. אנשי עבודה ולא אנשים שאין להם זמן ורצון לשמוע. אני חושב שמוכרח לבוא שינוי בכל מהלך העבודה א. יש תיכף לסדר את הסידורים ההכרחיים בשביל שכל החברים יפעלו במקומותיהם. לא לתת שניים איפה שצריך להיות אחד, ולהיפך. להתאים לכל אחד את העבודה. לא למסור לאחד הרבה תפקידים עד שאינו מסוגל לעשות שום דבר. ב. חוק בל יעבור צריך להיות שכל עבודה שאנו מתחילים בה, מוכרחה להגמר בהחלט, ובזמן שאנו עוברים לעבודה אחרת הראשונה צריכה להשכח על מנת לא לשוב אליה.

עמוד 18 ביומן

ג. (מסדר עבודה מובן צריך להבין את תפקידו, אבל בעקר הוא צריך לרצות להתמסר, להיות ער, ובזמן שהוא מרגיש שהוא מתחיל לנמנם, אסור לו לחכות עד שהוא לגמרי ירדם, כי אחריו נרדמים כולם והוא צריך להיות הראשון לדרוש שיחליפו אותו). אני חושב למועיל מאוד אם בכל שלושה חודשים יתחלפו המסדרים כי כפי שאני מבין את מסדר העבודה, הוא צריך להיות המנצח על העובדים, המתעניין בכל

ואת העבודה יעשו הקבועים בכל ענף וענף. הוא צריך להיות כאילו העוזר, המקל ולפעמים גם הנותן את הדחיפה למחשבה המציץ בכל פינה לפעמים לשם ספורט וערוך לשם הבנות ותועלת. בשביל לאפשר בפעולה חדשה אולי נקרא לזה בשביל לעבור מחול לקודש. יש להכריז על שבוע של נקיון החצר. להקציב מספר ימי עבודה ולהביא את החצר למצב שיוכל לעבור אדם. לקבוע לכל דבר מקום. (הכוון צריך להיות להתחיל הכל מחדש. ואת הכיוון החדש הזה "סדר" למסור בתור נדוניה לחברים החדשים וממנה לא לזו. אחרת לא תהיה לנו תקנה והכל ילך במדרון). על שאלת הקביעות בענפים, חלוקת האנשים והתאמתם במכתב הבא.

5.4.1934

יצחק בן אברהם

עמוד 19 ביומן

יום ששי 13.4.34

נוספות ליומן. בשבוע העבר הופיע ביומן מאמר של יצחק בענייני-עבודה. השבוע ניתנת בזה תשובתו של וורזינגר. אמנם המאמרים האלה יכלו ואולי צריכים היו להופיע ב"ספר-החיים", אך היות ו"ספר-החיים" אינו מופיע והשאלה שנגעו בה החברים הנ"ל היא אקטואלית מאוד, ניתן מקום למאמרים האלה ביומן. החברים מתבקשים לקרוא אותם בתשומת לב מרובה, כי אם להוציא את הצד הפולמוסי יש צורך לחשוב באופן רציני מאוד על ענייני העבודה אצלנו. בקרוב תתקיים בודאי שיחה מקיפה על ענייני עבודה וסידורה.

בעבודה. התחלנו לרכז את החברים לענפיהם. הדבר הזה עד שיתגשם במלואו ייקח בודאי עוד שבוע ואולי יותר, כי יש קושיים על כל צעד ושעל. בעצם היו רוצים כולם בסדר, אך שדה הראייה של כל אחד מוגבל רק בשטח שהוא פועל, ואין אף אחד החושב להתאים את הסדר שלו לסדר בענפים אחרים.

בבניין פלוגת הבניין היא מצומצמת, עובדים בה 4-5 אנשים, ויותר מאשר בעבודה אחת, אין הם יכולים להתרכז. בינתיים עבודת הבניין זהו כרגע מקום התורפה. ישנן כל כך הרבה עבודות, שאם לא נצליח לסדר שם 2 שתי פלוגות, מי יודע מתי ייצאו לדרך המלך, מתי נוכל להגיע לסידורים סניטריים, לגדור מפני גנבות, לסידורים ברפת – חדר המחלבה וכו'. בכדי לסדר פלוגה שנייה נחוץ להוציא את אברהם ברסקי מהרפת ולהכניס את מנייה לרפת, ולא הרפתנים ולא עובדות המטבח מאפשרים את זאת. השבוע גמרו את החדר הדרומי בצריף, חדר שבו עמדו כוורות. בחדר זה תסתדרנה 4 בחורות. יצקו את הרצפה בצריף המכוורת וגמרו את הבניין הזה. התחילו בבניין הלול. במקום הלול מבטון התחלנו להקים לול מפח. זה יקמץ הרבה מאוד בעבודה. לפי התוכנית הוא צריך להיגמר במשך שבועיים, לולא הפרעות של חוסר חומרים על המקום וכו'.

במטעים. במטע האם העבודה מתנהלת כסדר. סיפקנו את הדרישה שם במלואה.

חרשו שם בשתי פרדות וחוזן מזה עבדו בעבודות ידיים שני אנשים, כמה ימים הדירה שם הוכנה וסודרה ומיום ראשון יצטרכו לעבור לשם לגור שני אנשים. לפי החלטת המזכירות צריכים לעבור לשם משה שטיין ומיכאל, אך כנראה ששאלת מיכאל תעמוד שוב לדיון. במטעים שלנו הוזנחו השבוע העבודות העונתיות מחוסר אנשים. בסך הכל עבדו במטעים שלושה אנשים, מזה יום אחד כל השלושה הלכו ליציקה. בינתיים התרכזו בבת אחת הרבה עבודות במשתלה,

עמוד 20 ביומן

בעצי-הפרי ובכרם. בקשר עם הסידורים הבלתי מוצלחים בקציר החציר, לא חרשנו השבוע כלל במטעים.

בירקות ובחציר. המשיכו השבוע לשתול עגבניות ולהשקות את השתול. בקציר אין מזל ברכה, החציר רע מאוד השנה, בשביל הרפת הוא פותר השנה מעט מאוד, אולי פחות ממעט. בינתיים לעבודות אחרות הוא מפריע. חשבו לגמור השבע את כל הקציר אך הוא לא נגמר ובוודאי יימשך עוד כל השבוע הבא.

בהספקה אי סדר גמור. מפאת חוסר כוספה אי אפשר היה להכין תערובת בזמן לרפת וללולים. נסעו פעמיים באופן מיוחד להביא כוספה, פעם מתל אביב ופעם מירושלים. זה לא המקרה הראשון שחסרה הספקה במחסנים, וכחסר מין אחד, מעכב הדבר הזה את כל סידור ההספקה, וגורם לבזבוז זמן של הגורס, של המטפלים בהספקה ושל העגלונים.

מצב המכונות הוא אינו מזהיר. המומחים הותיקים: ליסר, ישראל, אפרים, מסודרים בעבודות כאלו שאין להם שום אפשרות להשגיח על המכונות ולטפל בהן, והמומחים בני יום שנוצרים אצלינו יום יום, יודעים לעבוד במכונות בזמן שהן דופקות בסדר. במקרה של איזה עיכוב קטן המכונה עומדת וגורמת לבזבוז זמן, לא רק לזה שעובד במכונה אלא גם לאנשים הקשורים בעבודת המכונה. כך היה השבוע עם מכונת הבטון, עם מוטור המים ועם המוטור של המגרסה.

לקט. ערבי מבית נקובה מצא על הדרך כד עם חלב שנפל מהאוטו שלנו. ערבים קוצרים את העשבים לא רק על יד הבתים אלא יש להם רישיון לקצור גם בשדות, והיום הם טעו ובמקום לקצור קוצים בשדה הם קצרו חציר.

מנו השבוע את העופות בלול ג' וטעו ב-100. על השומרים נפל פחד רב. הם היו בטוחים שלא היתה שום גניבה כי הם כל הזמן יושבים על יד לול ג'. אמנם היתה זו טעות והפעם לא גנבו, אבל זוהי שוב אזהרה לא מיותרת לשמירה.

הוציאו היום אפרוחים משני אינקובטורים. יצאו 842 אפרוחים שזה מהווה 70 אחוז.

מצב הבריאות. עליזה מבריאה וביום ראשון תתחיל לעבוד.

טובה חולה כל השבוע באוזן.

שמואליק ועודד חולים, לשניהם יש חום.

לריבה'לי של יבה יש חום כל השבוע, היא נמצאת בעיר.